

מ"ת 1454/09/21 - יבגני אקמילקוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 1454-09-21 מדינת ישראל נ' אקמילקוב(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: יבגני אקמילקוב (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 29.9.21 במסגרתה נקבע, בין היתר, כי מעצרו של המבקש יהא בתנאי פיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 5.9.21 הוגש כנגד מר יבגני אקמילקוב (להלן: "**המבקש**") כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה ללא רישיון רכב תקף (מעל לשנה) ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף.
2. לצדו של כתב האישום, הוגשה הבקשה נשוא ההליך דנן - בקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים.
3. ביום 29.9.21, ניתנה החלטת בית המשפט המורה על מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים. זאת, בהתאם להסכמת הצדדים.
4. ביום 19.12.21 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה דנן - בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור וקביעת דיון בבקשה. לאחר שהוגשה תגובת המשיבה בה הובהר כי המשיבה מתנגדת לבקשה, התקיים דיון בפניי ביום 23.12.21 בו טענו הצדדים לבקשה.

ב. טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, מאז ההחלטה מיום 29.9.21 חלפו שלושה חודשים בהם לא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן והוא הקפיד (וממשיך להקפיד) על תנאי השחרור באופן הדוק. במצב דברים זה, המבקש סבור כי הגיעה העת לבחון הקלה משמעותית בתנאי השחרור שלו, כך שהפיקוח האלקטרוני יוסר ומעצר הבית המלא יצומצם ויחול בשעות הערב בלבד. זאת, על מנת שביתר שעות היממה הוא יוכל לשוב ולקיים אורח חיים נורמטיבי, לשוב לעבודתו ולנהל את משק הבית שלו בטרם יקרוס כלכלית.
6. בנוסף, המבקש טוען כי משמעותו של הפיקוח האלקטרוני היא שיש קושי לתת אמון אך לא כך הדבר בנסיבות העניין ולא מדובר באשם שהפר תנאים. על כך מוסיף המבקש וטוען שניתן להוסיף כמפקחת את אמה

של בת זוגו העובדת עמו באותו מקום עבודה.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי היא אינה מעלה כל שינוי נסיבות או חלוף זמן המצדיקים היעדרות לה. כמו כן, המשיבה מדגישה כי תנאי השחרור נקבעו בהסכמה וכי כל עוד לא אירע שינוי מהותי במצבו של המבקש, יש בכך כדי להוות משקל נגדי להיעדרות לבקשה.
8. זאת ועוד, המשיבה מפנה לכך שמדובר במי שנהג בפעם השלישית כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ובסמיכות זמנים מטרידה במיוחד. זאת, כשתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה.
9. ביחס לטענת המבקש בדבר הצורך לשוב לעבודתו בטרם יקרוס כלכלית, טוענת המשיבה כי נקבע לא אחת בפסיקה שברור שתנאי מעצר ירעו את מצבו של העצור ויפגעו בו וכי אף על פי כן יש לאיין את המסוכנות.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה לעיון חוזר ובתגובה לבקשה וכן לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

10. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), קובע כדלקמן:

11. "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

12. ביחס לחלוף הזמן, הרי שהבקשה דן הוגשה עוד בטרם חלפו שלושה חודשים מהמועד בו ניתנה ההחלטה בה מתבקש העיון החוזר (ביום 29.9.21). במצב דברים זה, ברי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה באופן המצדיק היעדרות לבקשה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בהחלטה שניתנה לפני ימים אחדים, ביום 22.12.21, בבש"פ 8631/21 מדינת ישראל נ' חוסיין לפיהם:

"בקשתו של המשיב הוגשה אך כארבעה חודשים לאחר מועד מתן ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (וכחודשיים לאחר שמקום המעצר שונה, לבקשתו, לבית הוריו), ובנסיבות אלה לא ניתן לומר כי עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

ראו גם בבש"פ 6389/21 מזרחי נ' מדינת ישראל (4.10.21).

13. כמו כן, עיון בבקשה מלמד כי לא עומדות בבסיסה עובדות חדשות שנתגלו לאחר מתן ההחלטה מיום 29.9.21 ולמעשה כל שנוטר לבחון הוא האם נשתנו הנסיבות וככל שכן - האם יש בשינוי כאמור כדי להצדיק היעדרות לבקשה.

14. אני סבורה כי העובדה שהבקשה נשענת על רצונו של המבקש לשוב ולקיים אורח חיים נורמטיבי ולשוב למקום עבודתו באופן שיאפשר לו לנהל את משק הבית "בטרם יקרוס כלכלית" אינה מהווה שינוי נסיבות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.16):

"פגיעה כלכלית מהווה למרבה הצער חלק אינטגרלי מעצם היותו של אדם נתון במעצר עד תום ההליכים. אכן, הזכות לחירות של נאשם המשוחרר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא, מוגבלת באופן משמעותי".

15. זאת ועוד, הרי שסעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים מונה את רשימת המטרות שלשמן יהיה רשאי עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת ממקום הפיקוח באישור בית המשפט וביניהן: קבלת טיפול רפואי, קבלת טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, תכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר או "לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

16. אין מחלוקת על כך שהתכלית העומדת בבסיסה של הבקשה - "קיום אורח חיים נורמטיבי" תוך חזרה למקום העבודה וניהול משק הבית - אינה מנויה בסעיף 22ד(1)(ג)(2) כפי שפורט לעיל. לכן, השאלה הטעונה הכרעה היא האם עניינו של המבקש בא בגדר "תכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

17. אכן, מעיון בהוראת סעיף 22ד(2) עולה כי בית המשפט רשאי להורות על חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה, אך אין די בכך כדי להיעתר לבקשה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2296/16 חג'ג' נ' מדינת ישראל (15.5.16) לפיהם:

"מובן כי אפשרות זו איננה הכלל, אלא שהיא תינתן במקרים יוצאי דופן שימצאו מתאימים לכך, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שיבחן, בנוסף ליתר התנאים הנדרשים בחוק המעצרים טרם שיקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה המבוקשת, האם "אורכו" של "חלון היציאה" המבוקש איננו פוגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלוש הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעה בזכויותיו של העציר".

כך גם דברי בית המשפט העליון בבש"פ 4425/19 פלוני נ' מדינת ישראל (15.7.19) לפיהם:

"כבר נתתי דעתי בעבר לכך שיציאה לעבודה של מפוקח באיזוק אלקטרוני תותר רק בתנאי שאין בה כדי לסכן את שלום הציבור או לפגוע בתקינות ההליך המשפטי".

18. ודוק, המבקש בעניינו לא הוכיח כי לא יהיה בהיעתרות לבקשתו כדי לסכן את שלום הציבור. בהקשר זה יש להדגיש כי מדובר במבקש אשר נתפס נוהג ללא רישיון - נהיגה הטומנת בחובה סיכון רב לשלומם וביטחונם של ציבור משתמשי הדרך. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שאין זו הפעם הראשונה בה נתפס המבקש בעודו נוהג ללא רישיון, כשהלכה למעשה הוא מעולם לא היה מורשה לנהיגה ובמצב דברים זה פוטנציאל הנזק אף גדול יותר (ראו פ"ל 1792-10-20 מדינת ישראל נ' אבו בליאלת (8.11.21)).

19. בהקשר זה יש להדגיש כי אין בכך שלא נרשמה לחובתו של המבקש הפרה כלשהי של תנאי השחרור כדי לאיין את הסיכון שנשקף ממנו ומעלייתו על ההגה. זאת, כאשר יש בעברו התעבורתי כדי ללמד שלא ניתן ליתן בו אמון שיימנע מלעשות כן.

20. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ב, 28 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

